

[Oluf Pedersen.]

Kan vi vente Forslag fra Regeringen herom? Jeg er ikke tilfreds med, om man vil stille et Forslag, som blot udligner Forskellighederne mellem Grundskylden inden for de forskellige Kommuner. Vi maa have en øget Grundskyld til Aflastning af Tolden. Dette gav Regeringen Løfte om, dengang den tiltraadte. Da lovede man at gaa ind i en Politik, som inddrog de samfundsskabte Værdier til Afskaffelse af Skatter paa Varene. Jeg stiller det Spørgsmaal til Regeringen, om dette Løfte stadig staaer ved Magt, og om det saa ikke nu efter 6½ Aars Regeringstid var paa Tide, at vi saa dette Løfte omsat i praktiske Lovforslag her i Tinget.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg skal her afbryde Forhandlingen og give Ordet til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, for at han kan forelægge to tidligere anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg skal paa Kommunistisk Partis Vegne her for Tinget forelægge et Lovforslag, som vi har indleveret til Formanden den 22., et Lovforslag om *Vinterhjælp til arbejdsløse*. Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at udtrykke min Taknemmelighed for, at Socialministeriet, umiddelbart efter at dette var anmeldt, tog fat paa at forberede et andet Lovforslag og nu ogsaa har forelagt dette, fordi det gav os jo med det samme en vis Garanti for, at inden for en overskuelig Fremtid vilde vi ogsaa faa Lov til at forelægge vort Lovforslag, og det er altid behageligt paa Forhaand at have en saadan Sikkerhed, saa at vi ikke skulde være udsat for enten at maatte vente til Foraaret med at faa Forslaget om Vinterhjælp behandlet eller eventuelt maatte gribe til de Midler, Forretningsordenen trods alt levner os til i saadanne Tilfælde at give Udtryk for vore Ønsker.

Jeg tror ikke, det i Almindelighed er nødvendigt at give en langvarig og udførlig Begrundelse for Nødvendigheden af en Hjælpeaktion over for de arbejdsløse netop nu. At vi fremsætter Forslag om en saadan, skyldes ikke, at vi paa nogen som helst Maade lader vore Krav om Arbejde til de arbejdsløse falde, naturligvis ikke. Kravet om Arbejde til de arbejdsløse er efter vor Opfattelse stadig det første, det vigtigste, det mest principielle Krav, der kan stilles, og at Kravet stilles til Samfundet, har sin naturlige Begrundelse i, at det er Samfundets mangelfulde Organisation, som er Skyld i,

at der hersker Arbejdsløshed, og saa maa Samfundet gribe ind og skaffe Beskæftigelse. Dette Krav er hidtil ikke blevet opfyldt, og uden at vi i nogen som helst Maade giver Afkald paa dette Krav, maa vi fastslaa, at i en øjeblikkelig Situation er en øjeblikkelig Hjælp til de arbejdsløse i allerhøjeste Grad paakrævet. Derfor har vi indbragt vort Lovforslag.

Arbejdsløshedstallet er efter den sidste Optælling godt og vel 96 000, og naar næste Optælling kommer, er det sandsynligvis oppe paa 100 000 eller maaske endda derover. Det er, som jeg sagde i min Tale ved Finanslovbehandlingen, et Tal, som dementerer alle fremsatte Rygter om, at Krisen skulde være overvundet eller være i Færd med at blive overvundet. Arbejdsløsheden er endnu ikke fuldt saa stor som paa det tilsvarende Tidspunkt i Fjor, men Arbejdsløshedstallets Vækst Uge for Uge er større end i de tilsvarende Uger i Fjor, og man kan altsaa forudse, at Arbejdsløsheden i denne Vinter vil vise sig at være stigende i Forhold til i Fjor.

Samtidig kommer man ikke udenom, at en meget stor Part af de arbejdsløse, ja, største Parten af dem, har vel gaaet arbejdsløse meget lang Tid. Af Bemærkningerne til det Lovforslag, Socialministeren har fremsat her tidligere paa Dagen, fremgaar det, at der endogsaa er et saa stort Antal som 4 600, der er faldet for 26 Ugers Bestemmelsen, og som har gaaet arbejdsløse i 3 eller 4 Aar, og om hvem Socialministeren erklærer, at saa abnorme som Forholdene er, maa man erkende, at det er den store Arbejdsløshed og ikke Mangel paa Arbejdsvillighed, der er Skyld i, at disse har gaaet saa længe.

Naar det ser saadan ud med Arbejdsløshedssituationen, saa er det naturligvis stadig væk saadan, at først og fremmest burde man sætte alvorligt ind for at skaffe disse Mennesker Arbejde. Men dernæst maa man, indtil Arbejde fremskaffes, hjælpe de arbejdsløse ved at sikre dem i det mindste en Understøttelse, de er i Stand til at leve af og forsørge deres Familie for. Her er det, at Opmærksomheden i første Række maa hæfte sig ved to Ting. For det første at skaffe en øjeblikkelig Hjælp til dem, der økonomisk set er længst nede. For det andet at sikre Hjælp til dem, der paa Grund af forskellige Bestemmelser i Lovgivningen ellers ikke er sikret noget saadant ud over, at de er henvist til en de fleste Steder yderst mangelfuld Socialhjælp. Naar en Forsørger har gaaet arbejdsløs i længere Tid, sker der det, der maa ske,